

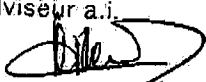
Arrestnummer: C 11951 / 2014
Repertoriumnummer: 2014 / 3199
Datum van uitspraak: 12 september 2014
Notitienunder griffie: 2013/NT/1282
Notitienunder parket-generaal:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 17 SEP. 2014
Niet te registreren
Anja WILLEMS Adviseur a.i.

COVER 01-00000032164-0001-0011-01-01-1

Not.nr. KO.66.L1.005747/07

In de zaak van het Openbaar Ministerie en

tegen

1. Nr. 1430 , met maatschappelijke zetel te

2. Nr. 1431 , geboren te op
opticien, wonende te

3. Nr. 1432 , geboren te op
architect, wonende te

beklaagden,

verdacht van:

De eerste, de tweede en de derde:

Ten in de periode van 22 maart 2006 tot 24 oktober 2006,

Als dader/mededader

Bij inbreuk op artikel 99, § 1-1°, strafbaar gesteld door artikel 146, al. 1 1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, nl. door het

1. realiseren van een grotere uitsprong van de gevelbekleding ten opzichte van de rooilijn, nl. aan de kant 71,5 cm. In plaats van 53 cm. en aan de kant 41 cm. in plaats van 28 cm., in strijd met de stedenbouwkundige vergunningen van 25 oktober 2005 en 15 november 2005;

2. oprichten van een pergola aan de voorkant van de zesde verdieping;

PAGE 01-00000000000000000000-0002-0011-01-01-4

3. aanbrengen van een vaste borstwering met een hoogte van 1,11 meter ter hoogte van de dakverdieping aan de kant van de ..... in plaats van een balustrade, in strijd met de stedenbouwkundige vergunningen van 25 oktober 2005 en 15 november 2005;

4. verhogen van een muur op de perceelsgrens met het linker aanpalende buureigendom en het plaatsen van een balustrade bovenop dit gebouw, in strijd met de stedenbouwkundige vergunningen van 25 oktober 2005 en 15 november 2005;

5. uitvoeren van de gevelbekleding tot over de perceelsgrens met de aanpalende gebouwen, in strijd met de stedenbouwkundige vergunningen van 25 oktober 2005 en 15 november 2005;

op het terrein, gelegen te ..... ten kadaster gekend onder .....
in eigendom toebehorende aan ..... voornoemd;

feiten vanaf 1 september 2009 inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1., 1° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken

Met de omstandigheid dat de tenlasteleggingen gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten thans omschreven in artikel 6.1.1., al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

De rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, 12de kamer, besliste bij vonnis van 13 november 2013 op tegenspraak als volgt:

"1.

Verklaart de feiten 1, 2, 3, 4 en 5 van de tenlastelegging bewezen in hoofde van

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de duur van drie jaar.

Zegt dat voormelde opschorting eventueel herroepbaar wordt ingevolge de modaliteiten van artikel 13 en 18 bis van de wet van 29 juni 1964

PAGE 01-00000032164-0003-0011-01-01-4

Veroordeelt tot 1/3de der gerechtskosten begroot voor haar op 79,97 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van eenenvijftig euro en twintig cent ingevolge artikel 91 K.B. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken

2.

Verklaart de feiten 1, 2, 3, 4 en 5 van de tenlastelegging bewezen in hoofde van 1

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de duur van drie jaar.

Zegt dat voormelde opschorting eventueel herroepbaar wordt ingevolge de modaliteiten van artikel 13 van de wet van 29 juni 1964

Veroordeelt tot 1/3de der gerechtskosten begroot voor haar op 79,97 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van eenenvijftig euro en twintig cent ingevolge artikel 91 K.B. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken

3.

Verklaart de feiten 1, 2, 3, 4 en 5 van de tenlastelegging zonder de verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 6.1.1. al 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bewezen in hoofde van

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de duur van drie jaar.

Zegt dat voormelde opschorting eventueel herroepbaar wordt ingevolge de modaliteiten van artikel 13 van de wet van 29 juni 1964

Veroordeelt tot 1/de der gerechtskosten begroot voor hem op 79,97 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van eenenvijftig euro en twintig cent ingevolge artikel 91 K.B. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Stelt de behandeling van de herstellvordering uit op de rechtszitting van maandag 23 juni 2014."

PAGE 01-00000000000000000000-01-01-01-4

Het openbaar ministerie stelde tegen dit vonnis op 27 november 2013 hoger beroep in tegen alle beklaagden en tegen alle beschikkingen.

* * * *

1. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 20 juni 2014 in het Nederlands:

- de beklaagden in hun middelen van verdediging, de eerste vertegenwoordigd, de tweede en de derde bijgestaan door meester Steve Ronse, advocaat met kantoor te Kortrijk,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal.

2.1 Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm en is ontvankelijk.

2.2 De derde beklaagde heeft nadat de zaak in beraad werd genomen bij brief van 26 juni 2014, ontvangen op de correctionele griffie van dit hof op 30 juni 2014, nieuwe stukken toegestuurd. Deze brief houdt impliciet een verzoek tot het heropenen van de debatten in.

Het hof oordeelt dat de heropening van de debatten niet nodig is, houdt met deze stukken geen rekening en houdt ze buiten het beraad.

3. De aan de beklaagden te last gelegde feiten situeren zich, voor zover bewezen, in de periode van 22 maart 2006 tot 24 oktober 2006. Deze feiten zijn voor elk van de beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn voor het geheel van de feiten slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 23 oktober 2006. De verjaring van de strafvordering werd geldig gestuit op de rechtszitting van de eerste rechter van 14 september 2011 (stuk 131 strafdossier). Sindsdien is geen vijf jaar verstreken. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

4. In de dagvaarding werd overbodig vermeld dat de feiten van de telastleggingen 1 tot en met 5 met ingang van 1 september 2009 een inbreuk uitmaken op artikel 4.2.1, 1° a) en bestraft worden door artikel 6.1.1., lid 1, 1° en lid 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

Te last gelegde feiten moeten immers omschreven worden volgens de strafwet die gold op het ogenblik dat de misdrijven gepleegd werden. Wel moet de strafrechter die vaststelt dat sedert de datum van de feiten en de beoordeling ervan de strafwet gewijzigd werd nagaan of de feitelijke gedragingen op het moment van de beoordeling nog steeds strafbaar zijn gesteld.

De dagvaarding moet in die zin worden verbeterd.

PAGE 01-00000032164-0005-0011-01-01-4

5. Het hof stelt vast dat de feiten, voor zover bewezen, op heden een inbreuk uitmaken op artikel 4.2.1., 1° a) VCRO en strafbaar zijn gesteld door artikel 6.1.1., lid 1, 1° en lid 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

De straffen gesteld ten tijde van de feiten verschillen niet van de straffen bepaald op heden.

6.1 De beklaagden betwisten niet dat de feiten 1, 2, 3 en 4 van de telastlegging werden gepleegd. Uit de gegevens van het strafdossier staat inderdaad vast dat bij de renovatiewerken aan het appartementsgebouw gelegen aan de [redacted] te [redacted] op de hoek van de [redacted] en [redacted], eigendom van de eerste beklagde [redacted] waarvan de tweede beklagde gedelegeerd bestuurder is, in de periode vermeld in de dagvaarding zonder stedenbouwkundige vergunning en, wat de feiten 1, 3 en 4 betreft, in strijd met de stedenbouwkundige vergunningen van de stad [redacted] van 25 oktober 2005 en 15 november 2005, de uitsprong van de gevelbekleding ten opzichte van de rooilijn zowel in de [redacted] als in de [redacted] groter werd uitgevoerd dan vergund (feit 1), een pergola werd opgericht op de technische verdieping (zesde verdieping genoemd) (feit 2), in plaats van een balustrade een vaste borstwering op die verdieping aan de voorkant [redacted] werd opgericht (feit 3) en de zijmuren aan de perceelgrens met de linker aanpalende eigendom werd verhoogd en een balustrade werd geplaatst (feit 4).

De derde beklagde is de echtgenoot van de tweede beklagde en tevens architect van opleiding. De tweede beklagde verklaarde dat haar man toezicht op de werken uitvoerde. De derde beklagde verklaarde op 2 mei 2007 zelf aan de politie van de zone [redacted] dat hij de ontwerper was van de werken die vielen onder de stedenbouwkundige vergunning waarvoor een eenvoudige dossiersamenstelling volstond, de vroegere plannen opvroeg en bijwerkte, de coördinatie deed van de werken, ter plaatse was om de nodige informatie door te spelen over de werken aan diegenen die er om vroegen en de bewaker van het concept was. Hij zei ook dat hij de werken uitvoerde uit eigen beweging, naar aanleiding van het ontstaan van het EPB-decreet. Hij verklaarde dat hij ervan op de hoogte was dat er werd afgeweken van enkele gegevens van de vergunning en dat hij de beslissing nam om die gegevens een oplossing te geven na vaststelling van de concrete gegevens van de bestaande constructie. Hij bevestigde in een brief van dezelfde datum aan de politie van de zone [redacted] dat de [redacted] en hijzelf de beslissingen bij de renovatiewerken namen (stuk 55 strafdossier).

6.2 De verzwarende omstandigheid van artikel 146, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999, thans artikel 6.1.1., tweede lid VCRO, is voor al de beklagden bewezen.

Deze omstandigheid wordt door de eerste en de tweede beklagden in conclusie niet betwist. Op de rechtszitting van het hof werd ook bevestigd dat de [redacted] de appartementen in het gebouw verhuurt. De derde beklagde had gelet op de voormelde zelf verklaarde activiteiten duidelijk als activiteit het ontwerpen en opstellen van vaste inrichtingen zoals bedoeld in artikel 146, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 en trad gaanszins louter op als echtgenoot van de tweede beklagde.

PAGE 01-00000000000000000000-4919100-9000-0011-01-01-4

6.3 De feiten 1, 2, 3 en 4 van de telastlegging en de verzwarende omstandigheid zijn in beroep bewezen gebleven voor de drie beklagden.

6.4 Wat de feiten onder nummer 5 van de telastlegging betreft bestaat er minstens redelijke twijfel die al de beklagden ten goede dient te komen. De uiteenzetting van de beklagden in hun conclusie dat de gevelbekleding niet over de perceelgrens met de aanpalende gebouwen werd uitgevoerd is gelet op de historische situatie, namelijk het bestaan van een gemetste scheidsmuur, en de foto's gevoegd als stuk 5 in het bundel van de beklagden, niet van alle grond ontbloomt en enigszins aannemelijk gemaakt. Deze gegevens worden door het openbaar ministerie niet afdoende weerlegd.

De beklagden worden ontslagen van rechtsvervolgving voor de feiten onder nummer 5 van de telastlegging.

7.1 De bewezen feiten zijn voor elk van de beklagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor de beklagden slechts één straf dient te worden opgelegd.

7.2 De beklagden hebben op eigen houtje zonder stedenbouwkundige vergunning en in strijd met de stedenbouwkundige vergunningen van 25 oktober 2005 en 15 november 2005 de werken vermeld in de bewezen feiten uitgevoerd. Zij plaatsten daarbij hun eigen belang op het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw.

De omstandigheid dat bij de uitvoering van de afbraakwerken werd vastgesteld dat de vergunde werken niet volledig conform de vergunningen konden worden uitgevoerd, ontsloeg hen niet van de verplichting om voor deze afwijkingen een stedenbouwkundige vergunning te vragen.

7.3 Ter zake zijn er geen redenen om de beklagden de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen, zoals door ieder van hen gevraagd, gelet op de aard, omvang en ernst van de bewezen feiten en nu een veroordeling van de beklagden tot een geldboete, zoals te dezen is aangewezen, niet van aard is enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van de beklagden te bewerkstelligen. Dat de positie van de derde beklagde als lesgever in het architectuuronderwijs door de veroordeling tot een geldboete zoals hierna bepaald in het gedrang zou komen is niet aannemelijk. De derde beklagde had in de totstandkoming van de bewezen feiten bovendien de grootste rol.

7.4 In het voordeel van de beklagden houdt het hof wel als verzachtende omstandigheid rekening met het blanco strafregister van de eerste en de tweede beklagde en het feit dat de derde beklagde slechts enkel al een veroordeling van een verkeersdelict opliep, en de verstreken duur sinds de feiten, die evenwel niet meebrengt dat de redelijke termijn in strafzaken is overschreden. In deze zaak kan immers aan de gerechtelijke overheid geen

PAGE 01-00000032164-0007-0011-01-01-4

schepenen van 21 januari 2013 ook blijkt dat werd beslist de herstelprocedure uit te stellen tot een beslissing is genomen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van 28 januari 2010 (stuk 168 strafdossier).

De herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen is derhalve niet aanhangig gemaakt.

9.3 De bij brief van 20 augustus 2009, dit is op een ogenblik dat een verplicht voorafgaand advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid vereist was, bij het parket ingeleide herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur die zich aansloot bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen is niet ontvankelijk bij afwezigheid van het voorafgaand positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

De vordering waarbij het ene bevoegde herstellvorderende bestuur zich aansluit bij de herstellvordering die het andere daartoe bevoegde bestuur heeft beslist, heeft immers een zelfstandig karakter. Haar bestaan wordt uitsluitend bepaald door het bestuur die ze heeft ingesteld. Het betreft aldus een nieuwe vordering waarvoor op straffe van onontvankelijkheid (artikel 6.1.41, § 6 VCRO) het voorafgaand positief advies van de Hoge Raad vereist is.

10. Bij toepassing van artikel 4, tweede lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden, nu er mogelijk burgerlijke belangen zijn die niet in staat van wijzen zijn.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter, uitgezonderd de artikelen van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, en:

- art. 2, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 85 en 100 Strafwetboek,
- art. 211, 211bis en 212 Wetboek van Strafvordering,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het beroep ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen,

zegt dat er geen redenen zijn de heropening van de debatten te bevelen, en houdt de brief en stukken toegezonden door de derde beklaagde van 26 juni 2014 buiten het beraad,

PAGE 01-000000032164-0009-0011-01-01-4

wijzigt het bestreden vonnis als volgt,

verbetert de dagvaarding zoals vermeld in randnummer 4 hiervoor,

ontslaat de beklaagden van rechtsvervolging voor de feiten onder nummer 5 van de telastlegging,

veroordeelt de eerste beklagde voor de feiten 1, 2, 3 en 4 van de telastlegging samen tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 45 deciem tot € 2 750,

veroordeelt de tweede beklagde voor de feiten 1, 2, 3 en 4 van de telastlegging samen tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 45 deciem tot € 2 750, of een vervangende gevangenisstraf van veertig dagen,

veroordeelt de derde beklagde voor de feiten 1, 2, 3 en 4 van de telastlegging samen tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 45 deciem tot € 2 750, of een vervangende gevangenisstraf van veertig dagen,

veroordeelt de beklagden elk tot betaling van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, te vermeerderen met 50 opdecimen tot € 150,

veroordeelt de beklagden elk tot betaling van de vergoeding voor administratieve kosten van € 51,20,

veroordeelt de beklagden hoofdelijk in de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in beide aanleggen, in eerste aanleg begroot op € 239,91, en in beroep op € 69,03, vaststellend dat deze kosten ondeelbaar zijn veroorzaakt door de bewezen feiten van de telastlegging,

verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur niet ontvankelijk,

stelt vast niet gevat te zijn door een herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de stad |

houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

PAGE 01-000000214-00-010-0011-01-01-4

Kosten eerste aanleg:

Dagv:	€ 25,13
Hypo. Inscr.:	€ 192,97
	<hr/>
	€ 218,10
+ 10 %:	€ 21,81
	<hr/>
Totaal:	€ 239,91

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 27,00
Afschrift akt HB.OM:	€ 3,00
Dagvaarding:	€ 32,75
	<hr/>
	€ 62,75
+ 10 %:	€ 6,28
	<hr/>
Totaal:	€ 69,03

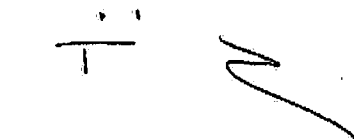
Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Dirk Van Remoortel, als voorzitter, en de raadsheren Peter Ghijs en Anne Stubbe, en in openbare rechtszitting van 12 september 2014 uitgesproken door voorzitter Dirk Van Remoortel, in aanwezigheid van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

Leentje Mouton

Anne Stubbe

Peter Ghijs

Dirk Van Remoortel

PAGE 01-00000032164-0011-0011-01-01-4

